

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemati velja:

Za celo leto predplačan 15 gl., za pol leta 8 gl., za četrt leta 4 gl., za jeden mesec 1 gl. 40 kr.

V administraciji prejemati velja:

Za celo leto 12 gl., za pol leta 6 gl., za četrt leta 3 gl., za jeden mesec 1 gl.

V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gl. 30 kr. več na leto.
Posamne številke po 7 kr.

Naročnino in oznanila (inserate) vsprejema upravnštvo in ekspedicijski
„Katol. Tiskarni“, Vodnikove ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma ne vsprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izveniš nedelje in praznike, ob pol 6 uri popoldne.

Štev. 261.

V Ljubljani, v četrtek 12. novembra 1896.

Letnik XXIV.

Obrtna novela.

Ze ob začetku sedanjega državnoborskega zasedanja stavila sta poslanca Kstlenegger in Adamek nujna predloga glede preosnove obrtnega zakona. Urahuje željo mnogih poslancev požuril se je obrtni odsek in izdelal na podlagi one obrtne novele, katero mu je lansko zimo državni zbor vrnil v popravno, novo, fragmentarično predlogo, o koji se ravno sedaj vrše posvetovanja v državnem zboru. Obrtni odsek izbacnil je pred vsem vse socijalno-politične določbe iz lanske vladne predloge, vzlasti one, katere se nanašajo na pravice in dolžnosti in sploh na odnose obrtnih pomočnikov. Obrtni odsek opravičuje to svoje postopanje s tem, da naj se ta velevažna vprašanja prepusté bodočemu državnemu zboru, v katerem bo zastopan tudi delavski stan. Nasproti pa se obrtna novela odsekova jako obširno peča z rokodelskimi učenci. Določbe v tem oziru tikajo se vzlasti učne pogodbe in nje glavne vsebine. Rači se mora, da se po novem zakonu rokodelskim mojstrom v tem oziru ne bo pritoževati.

V splošno socijalnem oziru mnogo važnejši je drugi del obravnavane obrtne novele, kateri je posvečen izpopolnjenju zadrugne organizacije. Obrtne zadruge, sloneče na zakonu iz leta 1883, niso popolnem uresničile pričakovanja, koje se je stavilo v nje. Sedanja obrtna novela podati jim hoče večji avtonomni delokrog in odrediti jim vzlasti nalogo ustanovljenja bolniških in podpornih blagajn ne samo za pomočnike, ampak tudi za mojstre. Obrtna zadruga imela bede celo pravico, skleniti, da so vsi obrtniki jedne stroke obligatorično zavezani, pristopiti zadrugi in plačevati zadrugne prispevke. Precizne določbe nahajajo se v noveli tudi o pravici zadrug, zahtevati od svojih članov vsprejemnih, od rokodelskih učencev pa vsprejemnih in oprostilnih pristojbin; tudi ima zadruga pravico, v zadrugne

namene pod gotovimi pogoji nalagati društvenikom zadrugnih doklad.

Konečno priznava novela zadrugam pravico, svoje pristojbine, doklade in redovne globe potom upravnih uradov izterjavati.

To je v bistvu vsebina obrtne novele, o kateri se sedaj obravnava. Vsakemu je jasno, da ta novela obrtnega in rokodelskega stanu ne bode rešila. Vendar se mora priznati, da ima vlada vsaj dober namen, v kolikor je pod sedanjimi odnosi mogoče zakonitim putem reorganizovati produktivne ljudske sloje. Želimo samo, da bi bodoča zbornica še bolj krepko nastopila pot obrtne preosnove in se vzlasti ne izogibala socijalno-političnim vprašanjem, porajajočim se na tem polju. Ta so važnejša od malenkostno-formalnih določil, s katerimi se zadovoljuje sicer teoretičen socijalist, nikakor pa ne praktično življenje.

V tem oziru priporočamo bodočemu parlamentu več poguma in praktičnega naziranja. Le potem smemo pričakovati, da se rešijo in ohranijo tisti stanovi, kateri so vir vsakega blagostanja in glavni stebri človeški družbi in njenim organizmom.

Politični pregled.

V Ljubljani, 12. novembra.

Deželni zbori se snidejo, kakor se poroča nekemu olumuskemu listu, koncem meseca decembra v tri- do štiridnevno zasedanje, da dovolijo nekaj mesečne provizorije za prihodnje leto.

Velike spremembe v avstrijskem ministertvu? Opirajoč se na zadnje avdijence, v katerih so bili vsprejeti nekateri ministri z načelnikom Badenijem vred, mej njimi posebno dež. brambni minister grof Welsersheimb, sklepajo nekateri listi, da se izvrše v Badenijevem kabinetu kmalu velike spremembe. V tem smislu se poroča tudi „Pozoru“

z Dunaja ter z nekako gotovostjo zatrjuje, da odstopi vojni minister v najkrajšem času; njegov odstop da bo pa pričetek velikih sprememb, ki se baje izvrše v Badenijevem kabinetu. Morda pa ta zadeva še vendar ni tako nujna, da bi se morala izvršiti v najkrajšem času?

Budgetni odsek je razpravljajal koncem zadnje seje, v kateri je bil na dnevnem redu proračun finančnega ministerstva, o poglavju „tobak“. Poročevalec Robiž je omenjal konsuma posamnih vrst smodk in smodčic. Samo pri Drama in Sport smodčicah se je pomnožil konsum v prvi polovici leta za 55, oziroma 79 milijonov kosov. Tudi uporaba tobaka se je zdatno pomnožila, mej tem ko vedno bolj pada duhan. Poročevalec priporoča z mnogih strani izraženo željo, naj se pomnoži število trafik za specialitete in sicer ne samo v glavnih, marveč tudi v drugih večjih mestih. Posl. Nitsche je omenjal, da se dobi v Avstriji za mal denar dobrega (?) tobaka, pritoževal se pa, da na deželi ni mogoče dobiti vležanih smodk. Posl. Povše prosi ministra za ustanovitev kuhinje v ljublj. tob. tovarnici in zahteva, da se povišajo plače delavcem v tej tovarni. Posl. Pininski ni vesel tolikega konsuma smodčic, ker so zdravju škodljive, ter polaga ministru na srce, proizvajati majhne, lahke in cene smodke. Fin. minister odgovarja, da se dobe premalo vležane smodke vsled tega, ker se pri tolikem konsumu ne more delati za zalogo. (Naj se vsprejme več delavskih močij in jih bolje plača, potem bodo pa že zmogli to delo.) V to svrhu se namerava ustanoviti dve novi tobačni tovarni na Češkem. Število trafik se kmalu pomnoži, kar se pa tiče delavskih kuhinj, opomni minister, da se namerava ustanoviti take zavode v najmanjših tovarnah, in mej temi se nahaja tudi ljubljanska tovarnica. Plače v ljubljanski tovarni je tobačna režijska ravno letos zopet preosnovala in je toraj ti želji že ustrezno. (Popolno že še ne!) S prvim aprilom bodočega leta se uvedo v promet

LISTEK.

Obrazi iz toplic.

(Nekaj listov iz mojega dnevnika. — Spisal Semen Semenovič.)

(Dalje.)

Drugi dan popoldne se je izpolnila gospe Prodanove najsrčnejša želja: proti večeru se je lotila naša vesela družba kegljanja in gospa Prodanova je bila kraljica kegljajočih dam.

Gospod učitelj Dvoimen ni mogel dobiti več izrazov, s katerimi bi bil dostojno povišal nenavadne vrline gospe Prodanove.

„Gospa, gospa... milostljiva, vi niste ženska! — Saj ne vržete krogelje, da bi jih ne ležalo osem na tleh.“

Gospod Čistivec, ki je igral na nasprotni strani, je v enomer kričal:

„Gospoda!... častita gospoda!... jaz predlagam, da za gospo Prodanovo ne veljajo navadne olajšave za dame!“

Dijak Umen pa je stopal vedno iznova pred obilno gospo in ji ponujal roko:

„Gospa, moja častna beseda, da vam narišem diplomu, kakoršna še ni visela na stenah tega kegljišča!“

Gospa Prodanova pa se je veselo smehljala in in njen rudeči obraz je žarel notranje radosti in zadovoljnosti.

Ker mi revmatizem ni dovoljeval kegljanja, sem stopil na konec kegljišča k dečku, ki je postavljaj keglje. Tam sem se vsedel na priprosto klop in se oziral zdaj na našo veselo družbo, zdaj na cesto, ki pelje prav pod kegljiščem iz Toplic proti Novemu mestu.

Za strmimi kočevskimi hribi je tonilo solnce, bližnji Rog se je odeval s temno haljo, na kateri so se v krasnih prirodnih nijansah prelivala barve, v blatni obpotni luži se je žalostno oglašal rumenotrebušasti urh, po vasi se je podila kopa umazanih otrok za krulečo svinjo... po bližnjih in daljnih poljskih potih pa so šetali v večernem hladu kopališki gosti — navadni prizori v priprostem, pokrajinskem kopališkem kraju.

Sedel sem na klopi in se brezbrizno oziral po cesti. Mimo je prišla blede, suha gospa, vodeča za roko malo deklico.

„Mama, mama!“ je bolestno vikalo dekletce.

„Kaj zopet vpiješ?“ se je zadržala mati osorno.

„I, i, i“... dekletce je nabiralo jok... „domov, pojdiva že enkrat, domov... i, i, i!“

„Jaz ti bom dala domov, sitnost!“ In suha, koščena desnica neusmiljene matere se je zavihtela in priletela ubogi deklici na objokani obrazek.

Deklica je zavpila in začela pljuvati. Iz ust ji je lila kri.

„Brezvestnica!“ sem zamrmral in se obrnil v stran od žalostnega prizora.

Naša družba na kegljišču pa je veselo kričala.

„Slava... živele naše dame!“ je vpil zlasti dijak Umen, ki se ni udeleževal kegljanja... „Slava našim damam!... tisočkrat slava!... Partijo so dobile dame, gospodje plačajo!“ Suhi učitelj Dvoimen pa je izvestno na tihem klel in se jezil nad tako nerodnostjo in „galantnostjo“ od strani gospodov.

Partija se je začela vnovič in zopet so letele krogelje po ilnatih tleh, nekatere po sredi, še več ob robu... podrla pa je vsaka. Ubogi deček je dihal in dihal, da mu je pot curkoma tekel raz umazano čelo in da je vsak las njegove razkuštrane glave kazal svojo potno kapljo.

Ozrl sem se na cesto pod seboj.

Bled, slaboten mladenič je hodil sem in tja po cesti. Poznal sem ga. Bil je — kakor mi je jutraj

nove, majhne smodke z imenom „Infantes“. Posl. dr. Kaizl vpraša ministra, kaka svota se je odločila letos za povišanje plač v tobačnih tovarnah. Posl. dr. Menger in dr. Haase pozivljata vlado, naj ustanovi jedno tovarno v Šleziji. Nato se vsprejme nespremenjen proračun in seja zaključí.

Kabinet Meline se bliža zopet mnogim neprilikam. Neznaten uspeh, kakoršnega je doseglo francosko ministerstvo povodom zadnje razprave o dogodkih v Carmauxu, je izgubil takoj svojo veljavo. To se je že pokazalo pri glasovanju o Quillemet-ovem predlogu gledé spremembe volilnega reda za senatsko zbornico. Melinejevo ministerstvo je uvidelo, da ne sme računati na večino, ako bode delovalo proti „naprednim“ preosnovam. Napredni krogi se v obilni meri hudujejo nad vlado, ker baje dovoljuje preveč „slobode“ katoliški cerkvi. Poslanec Mirman se že pripravlja na odločilen boj proti „reakcionarjem“. V prihodnji seji namerava interpelacijo gledé katoliškega shoda v Reimsu ter vprašati vlado, kaj namerava ukreniti, da prepreči agitatorično in protirepublik. počenjanje imenovanih reakcionarjev. S tem se namerava zadati Melinejevi vladi udarec, ki ji bo, ako ne takoj, pa vsaj v mesecu januariju gotovo pomagal s sedeža. Radikalni listi dostavljajo, da je Melinejev kabinet že predolgo na krmilu, namreč od 29. aprila t. l. ter imenuje že njegovega eventualnega naslednika v osebi Bourgeoisa, ki bo baje zopet poskušal s svojo republikansko koncentracijo. Ta želja se jim morda spolni le prenaglo, a vkljub temu ne zatro popolno „reakcionarnega duha“.

O carigradski policiji se poroča „Pol. Corr.“ iz turškega glavnega mesta nastopno: V tem in minulem letu se je pomnožila policija prav izvanredno in se je hotela s tem doseči večja varnost pred vednimi napadi od strani Armencev. Toda pri izbiranju novih močij vlada ni imela posebne sreče in je pri tem poslu postopala popolno nepremišljeno. Število stražnikov se je pomnožilo prav zdavno, vendar se pa ni ničesar storilo za javno varnost, ker so se vsprejele take moči, katerim se more marsikaj očitati. Sedaj se je menda uvidelo, da je ta izrodek policije potreben popolne preosnove. V to svrhu se odpuste iz službe vsi nezanesljivi možje in nadomeste z dosluženi podčastniki in drugimi zanesljivimi močmi. Kar je pa glavno in kar je dosedaj največ škodilo redni stražniški službi, je bila dosedaj velika nerednost v izplačevanju mesečne mezde. Tudi temu se bode baje opomoglo na izrecno povelje sultanovo. Preosnova, kakoršna se namerava, bode sicer dobro došla, vendar pa ne bo popravila krivic, ki so se pripetile vsled imenovanih nerednostij. Kar se pa tiče rednega plačila, ostane gotovo tudi še nadalje pri istem, ker so pred vsem popolno izpraznene državne blagajne.

Angleška liga bimetalistov objavlja povodom Bryanovega poraza oklic, kateremu povzamemo nastopne misli: Ze dolgo časa pred odločilno borbo je bilo spoznati malone v vseh posamnih državah, da je ljudstvo popolno iste misli, kakor angleška liga, da je namreč vneto za bimetalizem. Sam Mac Kinley se je načelno strinjal s to idejo, ko je pripoznal dobro stran v St. Louisu vspreje-

pravil — jedinec matere vdove iz Žumberaka. Dolgo je bolehal doma, slednjič mu je ukazal zdravnik, naj gre v Toplice. — Oh, kako težko se je ločila od bolnika njegova ljubeča mati! Bila je vsa v skrbi, kako mu bodo stregli tuji ljudje v tujem kraju. Saj ji je bil on po moževi smrti vsa sreča, ves ponos in vse upanje!... Danes ga obišče mati. Sedaj ji je prišel nasproti... Oh, kako bode preneslo materino srce grozni, uničujoči odgovor, katerega ji mora dati sin, one prebridke besede, katere je zjutraj rekel topliški zdravnik v moji prisotnosti ubogemu mladeniču:

„Vaša bolezen je — neozdravljiva... želodčni rak vam razjeda drob in vaša revmatična prsna bolezen je že prehudo nastopila! — Rezke, smrtne besede za — materino srce!...“

Se nekaj časa in postiljon je zatrobil v rog. Pridrdral je velik, neroden poštni voz, in mladenič je velel postiljonu, naj postoji. Konji so zahrkali in vdarjajoč ob peščena tla obstali. Iz voza je stopila stara ženica. V objemu sta se združila — mati in sin.

Postiljon je pogнал, konji so vnovič zahrkali in odbežali. — Ostala sta sama na mračni cesti.

(Konec sledi.)

tega programa. S to izjavo Mac Kinleya sme biti zadovoljen vsak bimetalist. Akoravno je sicer sedaj na krmilu kandidat navidezno nasprotne stranke, vendar se je nadejati, da nova vlada ne bo zavirala bimetalistične ideje, marveč jo skušala tako dolgo razširjati, dokler se ne uresniči. — Mogoče, da se uresniči ta želja bimetalistov, ker Mac Kinley ni več tako „jeklen“, kakoršnega se je kazal.

Položaj v Eritreji postaja v poslednjem času z vsakim dnevom nepovoljniji in je pričakovati, da bode zaman vse mirovno pogajanje. Zanimivo je, kar piše v tem oziru „Roma“ v jedni zadnjih števil. „V naših vojaških krogih“, glasi se v tem listu, „sledetih z veliko pozornostjo in živim zanimanjem razvoju afriške politike, se zagotavlja, da se je pojavilo na obzorju Eritreje mnogo črnih točk. Znano je sicer, da je general Baldissera v kratkem času primeroma dobro utrdil eritrejsko mejo, tako da se more nekaj časa uspešno boriti proti navalu Menelika. Nasprotno pa so te ntrdbe zelo nevarne za Italijane v slučaju defenzive, še bolj pa ofenzive, ako bi bili prisiljeni izstopiti iz svojih mej. Ako torej trezno sodimo, moramo priznati, da je sedanji položaj mnogo neugodnej, nego je bil lani. Pred letom je bilo tu vse odprto, lahko se je nadzorovalo gibanje sovražnika, sedaj so pa Italijani tako omreženi, da jim ni moč dognati, kaj se godi onkraj meje, in tako lahko Menelik nepričakovano prodre čez mejo. Vrh u vsega tega velika premoč abesinske vojske in dobro izvežbano moštvo, bogato založeno z vsemi potrebščinami, vse to je zelo slabo znamenje za najbližjo bodočnost.“ — Tako nekako tarna italijanski uradni list in gotovo po pravici. Seveda so temu Italijani sami krivi, ki se, akoravno sramotno poraženi, niso hoteli udati jako skromnim zahtevam Menelikovim. Neguš si najbrže misli: ako je vam prav, meni tudi, in se prav dobro pripravlja za vsak slučaj, mej tem ko Italijani samo čakajo, kedaj jim bo kdo spodnesel tla in jih pogнал v domovino.

Slovstvo.

Aškerc in drugi.

(Dalje.)

Kdo hoče, sklicevaje se na Kristusovo ime, goniti reveže na trudapolne tlake? S takimi izrazi napadajo socijalni demokratje katoliško vero, češ, da je cerkev sužila in zatirala delavski stan, ker je v nasprotju s Kristusovim naukom iznašla zapoved o potrpežljivem prenašanju reve in nadlog.

Pravijo, da to izmišljeno zapoved so oznanjali duhovniki kot Kristusov nauk, zato, da so reveži rajši tlako delali duhovnikom in bogatinom. Tako socijalni demokratje, kateri si v svoji glavi sestavljajo ideje o krščanstvu, kakor utopije o prihodnosti, brez ozira na versko in zgodovinsko resnico. Ali je pesnik hotel isti nauk izraziti?

Naj sodijo čitatelji. Gotovo je to, da novejši humanisti, materijalisti, soc. dem. ali kakor koli se imenujejo ti brezverski „presvetljenci“, o našem Gospodu pišejo ravno tako, kakor navedena pesem.

Kristus jim ni Bog; v tem je odgovor na zagonetko. Zal, da piše naš pesnik popolnoma v tem smislu. V vseh njegovih pesmih se ne dobi niti jeden dokaz krščanskega mišljenja, pač pa nasprotnih izrazov prav mnogo. Kako v tej ravno navedeni pesmi govori o Kristusu! Nič več mu ni, nego naveden človekoljub. Kako kolegijalno ga kliče svojega brata! Mati Božja se tako omenja, kakor kaka tvorniška delavka! Oni, ki hočejo Kristusa imeti „vsega zase“, pač ne morejo biti drugi, nego kristijani, zlasti duhovniki, in ti „živé od žuljev“ siromakov! Tako si razlaga te besede vsak socijalist in liberelec.

Kako malo je pesniku ležeče na krščanstvu, nam kaže, ko prosí v mošeji Turke, da naj prosijo Allaha, da bi se združili v mogočno celoto krščanski in mohamedanski Jugoslovani:

„Le molíte, skoro da pošlje
Nam Allah naš veliki čas!“

Da bi pri tem mislil na kako izpreobrnjenje mohamedanov h krščanstvu, o tem ni govora. Ko opazuje boj med islamom in med krščanstvom, se pač vprašuje:

„Kdo zmaga? ... Kdo bo posihdob
V svetišču tem Bogu se klanjal?
In zvon bo ali mujazin
Molitve čas poslej oznanjal?“

A to vprašanje ga ne muči posebno. Saj njemu je vse jedno:

„Po svoje jaz, vi pa po svoje
Kot bratje častimo Boga!“

Torej med islamom in med krščanstvom ni bistvenega razločka. Njemu se zdi potrata časa junaški boj naših pradedov proti turškemu nasilstvu, ko pravi:

„Tako smo, Evropa! te čuvali mi
Pred narodov divjih udari;
Tako, ah, potratili mlade smo dni
Mi jugoslovanski — barbari!“

Seveda, če po preje navedenih nazorih sodimo. Saj je bil Kristus baje le reven „človekoljub“, Mohamed pa je s svojem rajem „osrečil milijone“! — Pesniku se zdi v islamu le to hudo, da je toliko lepih ženâ zaprtih v haremu. Tje naj bi šel preganjat „tame klete“, ne pa v katoliško cerkev!

V mnogih pesmih, katere se zaradi pretiranega realizma pač ne morejo imenovati umetniške, se je lotil socijalog. snovij. V verskem oziru ne najdemo nič pozitivnega. Navod, katerega daje slovenskim Sokolom za uspešno delovanje za domovino, ni nič drugega, nego nekaj liberalnih fraz, katerih je človeštvo že do grla sito, povitih v verze. Najprej jim seveda priporoča telovadbo, potem pa tudi duševno izobrazbo, ker

„Brez mislij ni prosvete, ni napredka.“

Kam tira ta „napredek“, ta „prosveta“, ki izvira iz liberalizma, naš narod, vidimo s krvavečim srcem vsak dan. Pot, katero nam kažejo te od židovskega časopisja vcepljene fraze, pač ne vodi do sreče in blagostanja.

(Dalje sledi.)

Iz mestnega zbora ljubljanskega.

Ljubljana, dne 11. nov.

Današnje redne seje se je vdeležilo 25 mestnih odbornikov.

Pričetkom seje naznani župan veselega dogodka v naši cesarski rodovini, namreč poroke nadvojvodinje Marije Doroteje z vojvodo Orleanskim, ter predlaga, naj se zabeleži v zapisnik današnje seje izraz čutil, katera goji tem povodom mestni svet in z njim vred celo ljubljansko mesto.

Nadalje omenja župan otvoritve nove višje dekliške šole ter naglašá nje velikansk pomen za ljubljansko mesto kakor tudi za celo deželo. Pouk se je vršil minula dva dni v občno zadovoljnost gojenk in učiteljskega obojja. Naučni minister baron Gautsch je obljubil počenši s šolskim letom 1898/99 znatno državno podporo. Obžalovati pa se mora, da gotovi krogi še sedaj mečejo vanjo kamenje, posebno pa se jemlje za zlo, da se bode poučevala zgodovina v nemškem jeziku, češ da se je to ukrenilo le na ljubo naučnemu ministru. Nasproti temu pripomni, da minister nikakor ni pritiskal na to, marveč izrazil samo željo, naj se poučuje tudi francoščina in nemščina.

Za ustanovitev knjižnice pri tej šoli je daroval odbornik dr. Krisper 100 gld. in tudi nekdo drugi je že obljubil prispevek v to svrhu. Župan izraža zahvalo s željo, da bi našel ta čin mnogo posnemalcev.

Konečno opomni župan, da je te dni obiskal naše mesto višji zdravstveni nadzornik z Dunaja ter se zelo pohvalno izrazil o sanitarnih napravah v mestu, posebno pa še pohvalil mestnega fizika dr. Kopřivo.

Pred prehodom na dnevni red stavi podžupan dr. vitez Bleiweis nujni predlog, naj se z ozirom na to, da je del Udmata priklopljen mestni občini, poskrbi tudi v sanitarnem oziru posebno glede živil in naj se v to svrhu za novi del uveljavijo §§ 1 — 5 regulativa za mestno klavnico, in sicer za mesarje in gostilničarje, ki sami koljejo in pobijajo živino, s 1. januarijem 1897, za izdelovatelja salami pa že s 15. novembrom t. l., ker se v tem času ravno pričenja prava doba za izdelovanje. Mestnim užitninskim organom naj se naroči, da strogo pazijo na to, da se pregleda vsa živina in vse meso, katero se porabi v tem novem mestnem delu.

Odbornik Kozak stavi dodatni predlog, naj se jednaka določba uveljavi tudi za šišensko ozemlje (Kolizej), ki je sicer že prideljeno mestni občini, a je še izvzeto od te določbe.

Sprejmeta se oba predloga.

Odbornik Kozak stavi nadaljni nujni predlog, naj se v Vodmatu poskrbi takoj vsaj za najpotrebnejšo razsvetljavo, dokler se ne izvrši večja akcija v tem oziru.

Po pojasnilu županovem, da je že naročil stavb. uradu, naj stori v to svrhu potrebne korake, se sprejme tudi ta predlog.

Nato se preide na dnevni red.

O dopisu županovem glede sklepa obč. sveta z dne 1. sept. t. l. v zadevi Jos. Niederbacherjeve vstanove poroča v ime finančnega odseka odbornik Ravnihar. Sklep se ni izvršil, ker spada v smislu ustanovnega pisma ta zadeva v področje župana samega.

Odbornik Senekovič poroča o načinu pokritja nedostatka pri meščansko bolniškem zakladu ter predlaga, naj se manjka v znesku 7092 gld. pokrije iz potresnega zaklada, ki znaša 34.000 gld. v vred. in 900 v gotovini.

Sprejeto.

Isti odbornik poroča o prošnji „Slov. učiteljskega društva“ za podporo v pokritje stroškov za Andrej Praprotnikov spomenik. Poročevalec spominja ob kratkem na velike zasluge pokojnika kot učitelja in pisatelja ter predlaga, naj se dovoli 50 gld., ki se pa izplačajo šele prihodnje leto.

Odbornik Dimnik priporoča predlog, naglašajoč, da je bil Praprotnik isti, ki je prvi oral ledino na polju učiteljstva, držeč se vedno gesla: naprej, ter obsojal vse stranke, ki so in še ovirajo splošno omiko. — Predlogu se pritrdi.

Prošnji „Avstro-ogerskega pomožnega društva v Monakovem za podporo se na predlog odbornika Malija ne ugotovi z ozirom na sedanje gmotno stanje mestne občine in ker iz izkaza ni razvidno, da bi bilo društvo v minoletem letu podpiralo kakega Kranjca, oziroma Ljubljana.

O prošnji predstojništva Lichtenhurnovega sirotišča za podporo glede stavbe novega šolskega poslopja, ki se gradi na ondolnem vrtu in čegar stroški so proračunjeni na 60.000 gld., poroča odbornik Ravnihar. Prošnja se utemeljuje s tem, da obiskuje to šolo s pravico javnosti vedno več vnanjih učenk, katerih število se bo pa vsled priklapljenja Vodmata še bolj namnožilo, da se namerava prihodnje leto otvoriti 6. razred in potem še dva razreda ter da dosedanje naklonjene podpore znašajo šele četrtino pokritja. Šolski odsek se je že pečal s to prošnjo ter sklenil, da se predlaga jednaka podpora od strani mestne občine, kakor se je dovolila uršulinski osemrazrednici. Odsek predlaga, naj se temu zavodu zagotovi podpora za opravo, učila in kurjavo s pogojem, da se v šolo vsprejemajo vse učenke v tem okraju.

Predlogu se pritrdi.

(Dalje sledi.)

Trgovska in obrtniška zbornica.

(Dalje.)

m) V smislu § 6. zakona z dne 26. decembra 1893, drž. zak. št. 193 in deželnovladnega razglasa z dne 28. decembra 1894, št. 16.569, dež. zak. št. 3 iz l. 1895, se je poročalo o podelitvi dopustil za izvrševanje zidarskega in tesarskega obrta in sicer:

1. Na c. kr. deželno vlado, da naj se vsled rekurza Antona Janežiča iz Hrastja, občine Grosuplje, ki se je izkazal s 25-letno praktično uporabo pri tesarskem obrtu, temu podeli tesarsko dopustilo za selske občine Šmarje, Grosuplje, Slivnica, Račna in St. Jurij.

2. Na mestni magistrat ljubljanski, da naj se zidarskemu mojstru Jakobu Urbančiču iz Gorenje vasi v logaškem okraju podeli dopustilo za izvrševanje zidarskih del v predkrajih Hradeckijeva vasa, Kurja vasa, Crna vasa, Hauptmanca in Illova.

3. Na c. kr. okr. glavarstvo v Kranju se je poročalo, da naj se podeli zidarsko dopustilo Angelu Molinaru iz Škofje Loke in Jerneju Dolencu iz Gaborške gore za sodni okraj škofjeloški.

Prošnje J. P. iz Podbrezja za podelitev tesarskega dopustila zbornica ni mogla priporočati, ker se prositelj ni izkazal z najmanj 4-letno praktično uporabo pri tem obrtu.

4. Na c. kr. okrajno glavarstvo v Postojini, da naj se Alojziju Repiču iz Šturije podeli zidarsko dopustilo za ves politični okraj postojinski.

Prošnje Fr. R. iz Vrhpolja zbornica ni mogla priporočati, ker prositelj ni dokazal, da se je vsaj 4 leta praktično uporabljal pri tem obrtu.

5. Na c. kr. okrajno glavarstvo v Logatcu, da naj se Iv. Mikuš-u iz Zadloga podeli zidarsko dopustilo za ves politični okraj logaški.

6. Na c. kr. okr. glavarstvo v Novem mestu, da naj se Jan. Nose-ju iz Vel. Korena za sodni

okraj žužemperški podeljeno zidarsko dopustilo raztegne na sodne okraje ribniški in zatiški in da naj se Lovrencu Menartu iz Rupreč podeli tesarsko dopustilo za ves politični okraj novomeški.

7. Na c. kr. okr. glavarstvo v Črnomlju je poročala zbornica, da ne more priporočati prošnje J. P. iz Petrove vasi za podelitev zidarskega dopustila, ker se prositelj ni izkazal, da se je vsaj 4 leta praktično uporabljal pri tem obrtu.

8. Zbornica ni mogla pri c. kr. okr. glavarstvu v Kamniku priporočati prošnje J. T. iz Smarce za podelitev zidarskega dopustila, ker prositelj ni dokazal, da je zmožen ta obrt samostojno izvrševati.

9. Na c. kr. okr. glavarstvo v Krškem je poročala zbornica, da naj se podeli zidarsko dopustilo Fr. Recelj-u iz Šmarja za sodni okraj kostanjeviški, Fr. Kostanjeviciu iz Češnjice za ves politični okraj krški in Jan. Zore-tu iz Zg. Zabukovja za sodne okraje Mokronog, Novo mesto in Trebnje. Prošnje J. C. iz Dobravce za podelitev tesarskega dopustila zbornica ni mogla priporočati, ker prosilec ni dokazal, da je zmožen to obrt samostojno izvrševati.

10. Na c. kr. okr. glavarstvo v Ljubljani, da naj se podeli zidarsko dopustilo Iv. Križmanu iz St. Jurija za sodni okraj ljubljanske okolice; potem tesarsko dopustilo Antonu Cankarju iz Studenca za ves politični okraj ljubljanske okolice, in Jan. Kocman-u iz Ponove vasi za selske občine St. Jurij, Grosuplje, Račna, Slivnica in Šmarje. (Dalje sledi.)

Dnevne novice.

V Ljubljani, 12. novembra.

(Baron Ravberjev beneficij) pri stolnici je podeljen kuratu in deželnemu poslancu č. g. dr. Ignacij Zitniku.

(„Društvo za krščansko umetnost“) ima občni zbor dne 19. novembra t. l. ob 11. uri dopoludne v dvorani knezoškofijske palače z naslednjim dnevnim redom: 1. Ogovor predsednika, 2. poročilo tajnika in blagajnika, 3. predlog odborov o napravi načrtov za cerkvene stavbe, 4. slučajnosti. — Isti dan in v isti dvorani bo tudi občni zbor „Cecilijinega društva“.

(Efektno srečanje „Glasbene Matice“.) V Kellmanovej prodajalnici na Mestnem trgu izloženo prekrasno slikarsko paletu slikala in „Glasbeni Matice“ kot dobitke za efektno srečanje podarila je domača umetnica gospica Ivana Kobličeva.

(S Planine na Vipavskem) 11. novembra: Dne 9. novembra oddala so se na dražbi zidarska dela za toliko potrebno novo cesto na Planino. Dolinci lahko zabavljajo čez slabe ceste, ker njim „cesar“ cesto dela, ali pa še hribljani pomagajo na davkih — stranske vasi si pa morajo le same pomagati. — Jeseni ob trgatvi je bil v „Slovenca“ nek dopis, v katerem se je čez mero pretiravalo, kako slaba je letina na Primorskem. Nam se je takoj tedaj zdelo, da je tisto moral pisati kak vinotržec, ki ima v zalogi dosti starega vina. Resnici na ljubo povemo, da je po Vipavskem res mnogo manj vina ko vlani, a to ni res, da ga nič ni. Znano nam je, da se kupci obračajo drugam zaradi tacihih dopisov. Posebno malo so pridelali tisti, ki niso škropili; a kdor je škropil o pravem času, ima še zmiraj nekaj, nekateri pa celo več ko vlani.

(Iz Horjula.) dne 10. novembra. Danes nas je zapustil naš preljubljeni in občepošтовani gospod župnik, sedaj ribniški dekan Franc Dolinar. Bridko je bilo slovo od blagega gospoda, zares bridko od obeh strani, vsaj je zapustil drago, vedno mu udano ljudstvo, ki ga je na vso moč ljubilo; mi zgubili smo v njem neutrudljivega in gorečega dušnega pastirja, vrlega boritelja za vse dobro ter iskrenega prijatelja šolske mladine. Pastiroval je gospod tukaj 29 let, in sicer 11 let za kaplana in 18 let za župnika. Zares lepo število let, kar se tudi v duhovni dobro pozna. Večkrat je kak gospod rekel, da je tukaj dobro in mirno ljudstvo. Istina je, toda največja zasluga pripade gospodu dekanu Dolinarju. S svojimi izvrstnimi govori na prižnici, v spovednici, v šoli in sploh občevanje z ljudstvom in z dobrimi sveti je dosegel, da je tukajšnje ljudstvo kakor prerojeno. Gospod se je tudi dobro razumel na dela, bodi si pri prezidavi ali tudi novi napravi. Pri farni cerkvi je notranja oprava do malega vsa nova. Pod

njegovim vodstvom dobila je farna cerkev nove, krasne kamenite oltarje, križev pot, orglje itd. Vse to se je omislilo po prostovoljnih darovih. Ker je fara bolj majhna, ljudstvo pa revno, si je lahko misliti, da je bilo treba mnogo žrtvovati v priporočilo. Dalje je gospod prezidal župni dvorec, ki je kinč fare in za katerega je stroške prevzel tukajšnji rojak visokoč. gospod Andrej Zamejic. Gospodarsko poslopje je popolnoma na novo pozidano. Tudi vrt je dobil vso novo ograjo, v katerem se nahaja polno mladega drevja, kar je bil vse gospod dekan zasedil. Razume se, da podružnične cerkve tudi niso ostale zapuščene. Blagi gospod dekan ni imel skrbi samo za dušni, ampak tudi za telesni blagor svojih faranov. Za dokaz naj bo ustanovitev kmetijske podružnice pred petimi leti, katera se je pod njegovim vodstvom tako lepo razvijala. Svojim duhovništvom je pred dvema letoma oskrbel dvojno božjo službo, vsako z govorom. Gospod ni imel navade tožiti čez trud pri delu. Od tistega časa, kar kapelana nadomestuje z drugo božjo službo, je pa pogostoma ob nedeljah in praznikih zvečer potožil, da je utrujen. Občepošтовanemu gospodu župniku in dekanu bodi tu za vse njegovo uspešno delovanje izrečena najprisknejša zahvala. Dobrotljivi Bog naj odhajajočemu, neumorno delujočemu dušnemu pastirju vse tisočkrat povrne, kar je tu dobrega storil. Horjulci ohraniti bodemo gospoda dekana v najhvaležnejšem spominu! Ribničanom pač lahko čestitamo, da dobé v gospodu tako blagega, delavnega, skrbnega in gorečega dušnega pastirja. Horjulski občinski zastop je gospoda dekana Franceta Dolinarja izvolil častnim občanom. Diploma se mu je 8. t. m. izročila. Gospodu dekanu na čast je bila dne 8. t. m. zvečer od 7. do 8. ure napravljena razsvetljava vasi; požarna bramba je napravila podoknico z godbo. — Dne 8. t. m. je imela tukajšnja podružnica občni zbor. Po občnem zboru je imel tajnik c. kr. kmetijske družbe, gospod A. Pirc, pouk o kmetijstvu in sadjarstvu ter posebno zasajanje sadnih dreves priporočal. Bilo je okrog 70 poslušalcev, kateri so bili zadovoljni in veseli s poukom.

(Volila.) Rajni župnik v pokoju, preč. gospod Anton Jakšič, volil je v svoji oporoki 10.000 gld. za dva gojeniška prostora v „Collegium Aloysianum“, 6000 gld. za druge dijaške ustanove, 1000 gld. dijaški kuhinji v Novem mestu, ravno toliko bolnišnici usmiljenih bratov v Kandiji in poleg tega manjše svote za cerkve, reveže itd.

(Iz Cerkna.) Pošto v Cerknem na Goriškem prevzame dne 15. novembra g. Vekoslav Ravnikar, gospodar v slavnoznani hiši pri Kafolu. — Sad ljudskega shoda v Cerknem dne 8. sept. t. l., pri katerem je č. g. dr. Krek govoril brez dovoljenja patentovanih goriških kršč. socialstov, pač pa v navzočnosti in z odobravanjem zastopnika istih, je kmetijska zadruga, ki se je osnovala v Cerknem dne 8. nov. za cerkljanski sodni okraj. Osnovnemu zboru predsedoval je č. g. dek. Murovec. Zbralo se je okoli 90 gospodarjev največ iz Cerkna, Straže, Adleža in Novakov. Pravila so le v malenkostih spremenjena, ista, kakor zadruge v Dobropoljah. Koj se je vpisalo nad 30 udov: drugi so izjavili, da pristopijo, ko bo zadruga začela delovati. Načelnikom je izvoljen gosp. Vekoslav Ravnikar, mož, ki žrtvuje ves prosti čas v blagor svojih soobčanov. V Cerknem se bo začel v nedeljo, dne 15. novembra sveti misijon. Vodili ga bodo č. oo. lazaristi iz Ljubljane. Zagotovljen je sv. misijon vsako 10 leto po ustanovi za Božjo čast in duhovni blagor svojih rojakov vnetega domačina, ki že od mladih let živi na tujem, vendar nobeno leto ne zabi cerkve, v kateri je bil krščen.

(Zdravje v Ljubljani) od 1. nov. do 7. nov. Novorojenih 15, mrtvorojen 1, vmrlh 13; med njimi za jetiko 4, vsled mrtvouda 1, za različnimi boleznimi 8; med njimi 2 tujca in 4 iz zavodov. Za infekcijskimi boleznimi so oboleli, in sicer: za škarlatico 1, vrtico 2.

(Kakšno slovenščino znajo pri okrajnem sodišču v Kranju?) V uradnem listu beremo: „Oklic. Skrbstvo čez posestnika Janeza Kepica, vulgo Rešek iz Podreč št. 7 zavoljo zapravljivosti ukreneno, se je vzdignilo. — C. kr. okr. sodišče v Kranju, 24. oktobra 1896.“ — Menimo, da komentara ni treba.

* * *

Najbolje priporočena
za preskrbljenje vseh
v **kurznem listu**
zaznamovanih
menic in vrednostij

Menjalnica bančnega zavoda

Schelhammer & Schattera

Wien,
I. Bezlirk,
Stefansplatz
Nr. 11, Parterre

(V pokoj) je stopil ž. g. Jožef Horvat, župnik pri Sv. Lovrencu na Bizeljskem.

(Narodne legende za slovensko mladino.) Vsem onim gospodom, ki me vprašujejo za stran moje zbirke „Narodnih legend za slovensko mladino“, tem potom vljudno naznanjam, da mi je prva izdaja te mladinske knjižice že pred letom dnij v vseh zvezkih popolnoma pošla. Zato pa sem priredil drugo popravljeno in zdatno pomnoženo izdajo, katera zagleda morebiti še letošnjo zimo pri svojem založniku J. Giontini-ju v Ljubljani in sicer ilustrovana beli dan. Nova zbirka bode obsegala sto najboljših legend, med katerimi je le kakih 40 povzetih iz prve izdaje, ostale pa so nabrane na novo, deloma iz raznih slovenskih listov in knjig, deloma pa iz naroda samega, in še torej do sedaj niso bile nikjer natisnjene. Kdor si želi omisliti navedeno zbirko, obrne se naj svoječasno do nje založnika g. Giontini-ja, kojemu sem dotični rokopis že izročil. V Središči, meseca novembra 1896.

Anton Kosi.

(Iz Li-Hung-Čangovega dnevnika.) Danes podajamo svojim čitateljem popis parlamenta, ali kakor ga imenuje kitsajski podkralj, prostor, koder se vadijo v „Wettschreien“. „Danes prisostvoval sem“, piše Li-Hung-Čang, „zelo zanimivi zabavi, katero bi najložje imenoval „Wettschreien“. To se uprizori na nastopni način: V veliki dvorani sedi kakih sto mož, ki se kolikor možno prijetno zabavajo. Hipoma vstane jeden iz njihove srede in prične kričati. Takoj se zbere okrog njega dvanajstotica krepkogrlih tovarišev in ga skušajo prevpiti. To zanimivo zabavo spremlja gospod na vzvišenem mestu z neprestanim zvonjenjem. Ko pa postane kričar dovolj hripav, lenja kričati in tovariši mu več ali manj ploskajo, kakor si je zaslužil. Mej tem se je vzdignil že nekdo drugi, da prične znova krasno igro. Mnogoštevilni poslušalci na galeriji s paznim očesom slede posamnim igralcem, toda služabniki jih spode takoj z galerije, ako hočejo ploskati temu ali onemu kričarju. — Vse to se imenuje v evropskih jezikih — parlament“.

(Novo jezero.) Pri mestu Bracca na severni Laški utrgal se je plaz in zasul iztok reke v daljavi pol kilometra. Vsled tega je zastala voda in nastalo je dva kilometra dolgo jezero, na kojem se je začel jako živahen promet z ladjami.

Društva.

(Vabilo k društveni veselici), katero priredi „Slovensko bralno društvo“ v Škofji Loki v nedeljo, dne 15. novembra t. l. v svojih prostorih. Vspored: I. Petje: Fr. Abt: „Večerna“. Fr. S. Vilhar: „Bojna pjesma“. P. H. Sattner: „Pogled v nedolžno oko“. A. Nedved: „Na straži“. II. Zgubljena suknja. Salogra v jednom dejanju. III. Prosta zabava. — Začetek ob 1/8. uri zvečer. — Vstopnina za ude 10, za neude 20 kr. — K obilni udeležbi vabi najljubše odbor.

Telegrami.

Dunaj, 12. novembra. „Wiener Zeitung“ objavlja umirovljenje sekcijskega šefa Obentrauta, kojemu se je podelilo dostojanstvo tajnega svetnika. Ministerski svetnik Neubauer je imenovan sekcijskim šefom in generalnim direktorjem za poštne in brzojavne zadeve.

Dunaj, 12. novembra. V proračunskem odseku izjavil je poslanec Russ, da se, ker

so pričetkom sedanje volilne dobe velike stranke se dogovorile, da se ima izbrati načelnik proračunskemu odseku iz nemške levice, on pa je izstopil iz te stranke, smatra obvezanim, odpovedati se temu častnemu mestu.

Trst, 12. novembra. Včeraj se je vršil pogreb umrlega policijskega ravnatelja Černko, katerega se je udeležila nebrojna množica občinstva.

Zadar, 12. novembra. Nad občino Kotor se je vtrgal oblak, ter je povzročila povodenj v tej in v Grboljskej občini zdatno škodo. Hudournik Vrvinjak je preplaval pokopališče ter je bila tudi vojaška bolnica v veliki nevarnosti.

Rim, 12. novembra. „Osservatore Romano“ objavlja papežovo pismo na kralja Menelika z dne 11. maja 1896 in njegov odgovor z dne 1. oktobra 1896. Sv. oče izjavlja, da ljubi vjetnike ko svoje sinove in zahteva od Menelika, naj oprostí vjetnike v ime sv. Trojice in v ime vsega, kar mu je najdražje. Neguš odgovarja, da je hotel takoj ustreči plemeniti želji sv. Očeta, toda njegov načrt je prekrizala italijanska vlada s svojim nepričakovanim postopanjem, ki vključ izraženi želji, da želi miru in prijateljskih razmer, še nadalje ruje proti Meneliku, kakor bi trajala še sedaj vojska mej njim in Italijo. Menelik sklepa z nado, da bo papežev glas v prid pravičnosti kmalu dosegel zaželeni cilj in osvobodil vjetnike, ter poroča o stanju vjetnikov.

Berolin, 12. novembra. Osrednja stranka je stavila v državnem zboru nastopno interpelacijo: Jeli državnemu kancelerju mogoče pojasniti: 1. ali je obstojala do leta 1890 tajna pogodba mej Nemčijo in Rusijo? 2. ako je to res, kaj je vzrok, da se pogodba ni obnovila? in 3. kak vtis so povzročila najnovejša odkritja na razmerje Nemčije do trozveze kakor tudi do ostalih držav?

Berolin, 12. novembra. Na interpelacijo centra glede nemško-ruske pogodbe odgovori vlada 16. t. m.

Petrograd, 12. novembra. Na progi Petrograd-Oršova sta trčila mej postajama Kusnica in Sokolka brzo- in tovorni vlak. Ubitih je 6 oseb, ranjenih pa 13; mej temi 7 služabnikov.

Preizkusili in priporočili

so sloviti vseučilišni profesorji in zdravniki
tinktura za želodec lekarja Piccolija v Ljubljani (Dunajska cesta),
katera je ugodno učinkujoča, želodec krepčujoča, slast in prebavljenje pospešujoča in telo odpirajoča sredstvo. — Stekleničica velja 10 kr. 121 (50-38) 1

Koverta s firmo

in
vizitnice

priporoča

„Katol. Tiskarna“
v Ljubljani.

Št. 33.923.

Ustanove.

731 3-2

Dne 2. decembra letos oddale se bodo pri magistratu

mestne cesar Fran Josipove jubilejne ustanove,

namenjene mestnim revežem, ki ne dobivajo redne podpore iz ubožnega zaklada.

Prošnje za podelitev teh ustanov, katerih je dvanajst in sicer dve po 25 gld., deset pa po 20 gld., vložiti je do 25. t. m. pri magistratnem vložnem zapisniku.

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane,

dné 2. novembra 1896.

Dunajska borza.

Dne 12. novembra.

Skupni državni dolg v notah	101 gld. 35 kr.
Skupni državni dolg v srebru	101 „ 30 „
Avstrijska zlata renta 4%	123 „ 40 „
Avstrijska krona renta 4%, 200 kron	101 „ 10 „
Ogerska zlata renta 4%	122 „ 10 „
Ogerska krona renta 4%, 200 kron	99 „ 30 „
Avstro-ogerske bančne delnice, 600 gld.	940 „ — „
Kreditne delnice, 160 gld.	363 „ 75 „
London vista	119 „ 85 „
Nemški drž. bankovci za 100 m. nem. drž. velj.	58 „ 77 1/2 „
20 mark	11 „ 76 „
20 frankov (napoleonidor)	9 „ 53 1/2 „
Italijanski bankovci	44 „ 55 „
C. kr. cekini	5 „ 69 „

Dne 11. novembra.

4% državne srečke l. 1854, 250 gld.	144 gld. — kr.
5% državne srečke l. 1860, 100 gld.	154 „ 50 „
Državne srečke l. 1864, 100 gld.	193 „ — „
4% zadolžnice Rudolfove želez. po 200 kron	99 „ — „
Tisine srečke 4%, 100 gld.	137 „ — „
Dunavske vravnave srečke 5%	129 „ 75 „
Dunavsko vranavno posojilo l. 1878	107 „ 75 „
Posojilo goriškega mesta	112 „ — „
4% kranjsko deželno posojilo	99 „ 25 „
Zastavna pisma av. osr zem.-kred. banke 4%	99 „ 35 „
Priporitne obveznice državne železnice	221 „ 75 „
„ „ južne železnice 3%	172 „ 80 „
„ „ južne železnice 5%	127 „ 80 „
„ „ dolenskih železnic 4%	99 „ 50 „

Kreditne srečke, 100 gld.	198 gld. — kr.
4% srečke dunav. parobr. družbe, 100 gld.	140 „ — „
Avstrijskega rudičnega križa srečke, 10 gld.	17 „ 75 „
Rudolfove srečke, 10 gld.	22 „ — „
Salmove srečke, 40 gld.	70 „ — „
St. Genois srečke, 40 gld.	71 „ — „
Waldsteinove srečke, 20 gld.	60 „ — „
Ljubljanske srečke	22 „ 75 „
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	153 „ 75 „
Akcije Ferdinandove sev. železn., 1000 gl. st. v.	3380 „ — „
Akcije tržaškega Lloyda, 500 gld.	423 „ — „
Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	100 „ — „
Dunajskih lokal. železn. delniška družba	64 „ — „
Montanska družba avstr. plan.	84 „ 45 „
Trboveljska premogarska družba, 70 gld.	155 „ 50 „
Papirnih rubljev 100	127 „ 75 „

Nakup in prodaja

vsakovrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd.
Kavarovanje za zgube pri žrebanjih, pri izžrebanju
najmanjšega dobitka.
Kulatna izvršitev naročil na borzi.

Menjarnična delniška družba

„M E R C U R“
Wollzeile št. 10 Dunaj, Mariahilferstrasse 74 B.

Pojasnila v vseh gospodarskih in finančnih stvarih,
potem o kurnih vrednostih vseh špekulacijskih vrednostih
papirjev in vsaki stvari za doseg kolikor je mogoče visocega
obvestovanja pri popolni varnosti

naloženih glavnih.